De pet deed ’t hem .. !!

In oktober hebben wij een geweldige reis ondernomen naar het zuiden van Zuid Amerika, Patagonië genaamd. Een reisdoel waar de enorme schoonheid van de natuur, maar ook deels het avontuur, centraal stond toen wij deze reis samenstelden. Een van de absolute hoogtepunten was een wandeling met stijgijzers onder de schoenen over enorme gletsjers die dit land rijk is. In het zuiden van het Andesgebergte ligt een megagroot ijsveld van waaruit een groot aantal gletsjers in zoetwater meren uitloopt. Het ijsveld is het derde ter wereld op Antarctica en Groenland na en meet 300 kilometer van Noord naar Zuid en 80 kilometer van Oost nar West. Wij hadden het geluk om met prachtig weer deze trip te maken over de Perito Moreno en Viedma gletsjer en aan het eind te worden verrast op een Britse versnapering, namelijk een heerlijk glas Whisky met 200 jaar oud ijs dat door de berggids uit de gletsjer werd gehakt.

Een extra verrassing was dat we in één van de plaatsen van onze reis, San Martin de los Andes, een straat vol oldtimers zagen staan voor de start van een lange rally door dit onmetelijke land. We liepen de afgezette straat in om een kijkje te nemen bij al het antieke Zuid-Amerikaanse blik. Er stond van alles: oude Fords, Buicks en vele merken waar ik echt nog nooit van gehoord had zoals HRG en Franklin. Wilma attendeerde mij erop dat er nog iets aan kwam rijden. In de verte zagen we een square front op ons aanrijden, het leek op een veel te grote J2. Toen hij eenmaal dichterbij kwam, was het mysterie nog niet ontrafeld; het was een MG maar welke ..?
De man parkeerde de MG in Le Mans stijl langs de stoep en stapte uit. Ik ging met interesse en gewapend met mijn camera naar de auto toe en probeerde te achterhalen wat het was. Ik spreek geen woord Spaans en hij sprak geen woord Engels maar toen hij mijn pet zag met het MG logo erop verstonden wij elkaar tot in elk detail! De motorkap ging open en daar lag een MG 6 cilinder blok met dubbele SU’s die horizontaal boven het blok uitstaken. De versnellingsbak was uit een TC, de trommelremmen van een Maserati racer, het dashboard uit een Morris Eight, kortom in Zuid Amerika neemt met het soms niet zo nauw met de originaliteit.

Na enig vertaalwerk van diverse omstanders werd het duidelijk dat de eigenaar van deze unieke MG de oprichter was van de MG Club Argentina, Lid nummer 1, Horatio Enchave. Toen ik hem de foto liet zien van onze TA en TD was het ijs helemaal gebroken. Al snel werd ik uitgenodigd om achter het stuur van de verbouwde SA in J2-stijl te gaan zitten om een rondje door de stad te rijden. Heel gauw kwam ik er achter dat de gemiddelde Nederlander tot de langste ter wereld behoort en ik met geen mogelijkheid met mijn knieën onder het dashboard kon komen. Dus werd besloten dat Horatio zou rijden en mij er naast. Allemachtig wat liep dat ding hard. Even een blokje om ging met een rotvaart en de 6 cilinder liep als een naaimachine met het gebulder van een vette, dikke pijp waarbij het al snel duidelijk werd dat ook deze ij oplevering niet origineel onder de SA zat. Omdat Wilma ook actief deelnam in het handen- en voetenwerk om duidelijk te maken hoezeer wij onder de indruk waren van deze auto, moest ook zij met Horatio een blokkie om. Toen ik aan de bijrijder vertelde dat zij in Europa ook wel eens een damesrally had gereden met de MG TD was het hek van de dam: Wilma moest rijden! Na enige aarzeling stapte Wilma achter het stuur en ik er naast. Wij gingen met de MG door de straten van San Martin de los Andes, zwaaiend naar alle toeschouwers die in de lentezon vin deze wintersportplaats aan het flaneren waren. Uit de gesprekken die wij na deze geweldige ervaring hadden, kwam naar voren dat Horatio nog wat MG’s in de garage had staan zoals een aantal J2’s en een TC. Binnen de Argentijnse club is een grote verscheidenheid aan MG’s verzameld waarvoor men over veelal

onverharde wegen ritten uitzet. Wat een bijzondere ervaring in een land vol gastvrije mensen, adembenemende natuur, heerlijke wijnen en de beste steaks ter wereld.
Wij hebben uiteraard onze gegevens uitgewisseld en hem toegezegd dat (als dit stukje in het clubblad van de MGTTO zou komen) wij dit zullen opsturen naar Argentinië. Het bewijst opnieuw dat, waar je ook ter wereld bent, er altijd wel een MG-vriend te vinden is. Maar .. je moet wel je pet ophouden om ze te ontmoeten.

Teun en Wilma van der Heiden